

Tadeusz Różewicz, Hiob 1957

Ziemia niebo ciało Hioba gnój
niebo gnój
oczy gnój
usta

to co zostało poczęte w miłości
co rosło dojrzewało
to co się weseliło
w gnój przemienione

ziemia niebo ciało Hioba
róża gnój
usta gnój
niebo

co osnute było pieśczętą
co odziane było w godność
co wzniosło się
upadło

po niebie po słońcu
po ciszy po ustach
chodzą muchy

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl